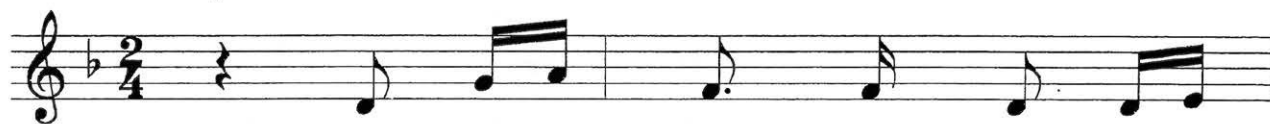

ĐỜI NÀY KHÔNG LÀ TẤT CẢ

Huy Hoàng

Lc 12,16-21

1. Cuộc sống này không là tất
2. Lời Chúa truyền, xin đừng quên
3. Để mắt nhìn bao người quanh
4. Hồn hướng về quê trời vĩnh

1. cả, đời trần gian là thoáng mau qua.
2. hoài, từng ngày sống là phải ưu tiên.
3. mình, mà nhận ra cuộc sống mong manh.
4. hằng, thì lòng ta tìm phúc tương lai.

1. Trái đất này là nơi chuẩn bị cho ta
2. Trước hết là để trí lòng tìm Nước Chúa
3. Nếu trí tâm mà quá chật hẹp, sẽ có
4. Những oán hờn làm ta khổ lụy, sẽ không

1. vào cuộc sống đời sau. Đời một
2. Trời ở giữa trần gian. Điều còn
3. ngày trả giá buồn đau. Ngày từng
4. còn làm chủ hồn ta. Lòng dặn

1. người dài lắm trăm năm, chỉ là
2. lại, thì Chúa ban cho, chẳng bao
3. ngày mà sống tin yêu, phò dâng
4. lòng từng phút trôi qua, chẳng trở

1. một ngoặc đơn nhỏ bé. Mà trong
2. giờ để ta phải thiếu. Tựa nường
3. đời vào tay của Chúa, chẳng lo
4. về cùng ta lần nữa mà nâng

1. ta khao khát sống hoài, khao khát
2. nơi Thiên Chúa nhân từ, không nỡ
3. chi khi Chúa kêu gọi, nghe tiếng
4. niu giây phút hiện tại, như chính

1. được sự sống muôn đời. **ĐK:** Nên xin
2. để ta thiếu bao giờ.
3. Ngài ta sẵn đáp lời.
4. là giây phút cuối đời.

người đừng phí cuộc đời, tìm hạnh phúc trần thế mong

manh. Thế gian này đang từng ngày qua

đi, để đưa ta vào cuộc sống đời đời.

Biết thế trần không gì là mãi mãi, nên xin

người đừng để mất tương lai. Tương lai

ta là sự sống trên trời, được Chúa

yêu, được phúc làm con Ngài.

